

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Commentarivs Ivridicvs, Ad L. Stigmata. C. De
Fabricensibvs**

Ostermann, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1629

II. De caractere, seu stigmatè merè spirituali.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61313](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61313)

S E C T I O I I.

*De Charactere, seu, stigmate merè
spirituali.*

Hic Character quantum colligitur ex Communi doctrinâ Theologorum, præcipuè *S. Thomæ. & S. Bonaventuræ.* Est quædam spiritualis qualitas, siue habitus indelebilis; in mente, siue intellectu animæ nostræ, quæ vel qui est potentia actiua, vel passiva exercendi opera illius naturæ, in quam quis per gratiam eleuatur. vel est quædam passibilis qualitas illuminans animam ad videndum facilius quid sit credendum, & quid faciendum, & quid non, vel est quædam qualitas disponens, & habilans animã ad suscipiendum gratiam. *Iohan. Damasc. & ex eo. Innoc. in rubr. num. 3. de Baptismo & eius effectu.* Sicut calor est potentia, qua ignis potest calefacere, & mollities est potentia, qua cera potest figurari. Nec mireris, si per institutionem Ecclesiæ infigitur Character in animã; cum animæ sint de iurisdictione Pontificis, & spiritualium Patrum, vnde super eis constitutiones suas facere potest, dummodo non sint contrariæ constitutionibus Dei. *Arg. cap. suscepisti 6. dist. 10. cap. cum ad verum 6. dist. 96. cap. sollicita 6. extra de maior. & obed. Innoc. cap. 3. de Sacram. iter. vel non. & cap. 1. de Sac. vnct. num. 1.* Datur autem hic Character ad quatuor, Prius scilicet ad significandum, II. ad disponendum, III. ad assimilandum, IV. ad distinguendum; Quia cum sit signum Sacramentale, siue Sacramentum, & res, significat gratiam gratum facientem, nec solum significat, sed disponit ad eam: quia vsus Sacramentorum nouæ legis non est tantum in significando, sed etiam in disponendo, siue afficiendo, quod figurant. Et quia disponit ad gratiam, habet aliquam similitudinem ad gratiam, quæ est quædam participata similitudo naturæ, & consequenter configurat omnes, vel assimilat Deo: Et consequenter etiam inter se assimilat oues Dei, & distinguit ab his qui non sunt de Grege Dominico. Imprimatur autem hic Character merè Spirituales solum in tribus Sacramentis. scilicet. in Baptismo, Confirmatione, & Ordine: quia vt dicit *S. Thomas.* per hæc tria solum mancipatur homo ad aliquod Sacramentũ exercendum actiue, aut passiuè; quia per Baptismum potest quis Sacramenta suscipere, ad quod ordinat etiam quodammodo Confirmatio: per Ordinem vero potest quis Sacramenta conferre. *Summ. syluest. vocab. Character.* Et quia hæc prædicta tria Sacramenta, Baptismus, Confirmatio & Ordo Characterem, id est. Spirituale quoddam signum à cæteris distinctum
impr-

imprimunt in animâ indelebile, ideo in eadem personâ non iterantur, Reliqua vero quatuor, vtpote Eucharistia, Extrema Vnctio, Pœnitentia, & Matrimonium Characterem non imprimunt, proinde etiam iterationem admittunt. *Vid. de his Conc. Florentin. sub. Eugen. 4. Pontif. Max.*

Causa Efficiens huius Characteris est Deus ter Optimus Maximus, qui cum hoc miserum humanum genus in suam tutelam singularis redemptionis beneficio suscepit, rude & corporale, voluit electa certa materia illi suam inuisibilem gratiam conferre, eam rebus certis, & statis benedictionibus imprimens pro ineffabili sua Omnipotentia. Ita Sacramentum inuisibilis gratiæ, visibile signum, sed ultra signum, quod videtur habet gratiam simul inhærentem, cuius, visibile testatur vt signum, existentiam. *Can. Sacrificium. 32. De Consecr. dist. 2. Proxima causa est Spiritus S. ipse, qui efficacia omnia facit Sacramenta, non autem is qui ea præbet minister. Cap. Multa. 38. cap. Ita fit, 81. cum 4. seqq. caus. 1. quest. 1.*

SECTIO III.

De Stigmatibus Materialibus Naturalibus, & quidem primo intrinsecis.

Stigmata quædam materialia inducit Morbus, vt quando seruus pallidus est. Et facies eius extenuata *Mascard. Conclus. 1071. n. 5. Surd. decis. 146. num. 19.* aut sanguineas guttas Vel verrucas habet, de quibus *Coras. in Arrest. Tholos. Annot. 60.* adde de verruca quæ habet *Annot. 40.* (nimirum, quod Q. Fabius Maximus à multitudine verrucarum, quibus ad ipsas mamas abundabat, Verrucosus est Cognominatus) Hinc intelligitur vitium mancipij eiusq; morbus plerumq; signis l. 1. §. si intelligitur 6 ff. de AEdilit. Edict. l. 14. §. fin. ff. eod. quæ re & rei qualitates manifestant. a. 20. in summ. C. de AEdilit. Edict. n. 24. Quia nemo est tã supinus, qui viso chiapone seu simili cicatrice, non inducatur ad dubitandum de morbo, & consequenter ad inuestigandum de qualitate illa vnde prouenerit, an effectum aliquem produxerit, & an morbi supersint aliquæ reliquiæ. *Cabalin. in tract. de AEdilit. Act. 1. cap. 22. n. 22. Iohan. Petr. Surd. decis. 146.* De hac re eruditè disputat. *Leuin. lemn. lib. 4. cap. 6. de ocul. nat. mir.* Vbi ait Medicos in morbis studiosè oculorum constitutiones contemplari. Sin enim rubore perfusi sunt, aut languineis filamentis striati, ex cerebri inflammatione furorem ac phrenesin